

Julij - avgust
2017

št. 7-8

BISER

Letnik XXIII.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

*Prelepa ta naša je cerkva,
je sv. Marjete patron,
jo Urška od zgoraj varuje,
se čudi lepote te nje.*

*Od zunaj lepo bela,
od znotraj se blešči,
v glavnem oltarju pa Marjeta
na zmaju stoji.*

*Nad Marjeto Mihael s sulico
vsega hudega nas varuje
Rafael pa z zdravjem
nas napolnjuje.*

*Levo Štefan se blešči
desno Lovrenc raženj drži
v sredini pa tabernakelj sveti
s hostijami stoji.*

*Spreddaj Marijin je oltar,
kjer Marija Jezusa v naročju
drži,
zraven njena mati Ana stoji,
Terezija Velika pa v roki križ
drži.*

*Peter s ključi, Pavel z mečem,
Jakob s palico, Janez s kelihom,
v sredi pa Srce Jezusovo,
to drugi stranski je oltar.*

*V južni kapeli velik je oltar,
sv. Rešnje krvi se imenuje,
tam zavetnika kmetov sta,
Izidor in Notburga.*

*Pod zvonikom Florjan je,
nad njim je sveta družina,
na prižnici je dobri pastir,
nad Marjeto pa Jožef s sinom.*

*Ne pozabimo še Slomška,
Kolpinga,
na don Boska in Dominika Savia,
na Marijo za procesije
ter na Uršulo in Janeza Krstnika.*

*Če bi to pesem
enkrat na mesec prebrali,
bi vse svetnike
v kotuljski cerkvi poznali.*

Matej Praznik

DUHOVNA MISEL

Jezus pravi svojim učencem: »Pojdite na samotni kraj in si nekoliko odpočite.« To vabilo izraža Jezusovo človekoljubnost. Ja, človek ni stroj. Potrebuje počitek. Vendar pri tem ne gre za mehanično mirovanje. Tudi dopust potrebuje svojo pripravo in izvedbo. Cilj dopusta je sproščenost in pripravljenost na soočenje z vsakodnevnimi izzivi.

Za kristjane je največji

izziv tukaj in sedaj sprejeti Božjo Ljubezen, to Ljubezen živeti in končno to Ljubezen posredovati bližnjim. Če smo iskreni, se zavedamo, da ni tako lahko sprejemati in deliti pozornosti, kaj šele Božjo Ljubezen. Kar hitro se nam prikrađe skušnjava napuha. Gre za največji greh sebe postaviti na mesto Boga samega. Zgodi se, da 'sprejemanje' v svoji šibkosti spremenimo v 'jemanje'. 'Darovanje'

spremenimo v 'kopičenje'. Predvsem pa svojo majhnost in nemoč prikritimo z navidezno vsemogočnostjo. Boga potem takem res ne potrebujemo več.

V konkretnih počitnicah je kakor v konkretnem življenju. Nikoli ne gre vse po planu. Včasih se čaka na meji, drugič na trajekt, pa v trgovini ... Pozabi se eno, po nerodnosti se zgodi ta in ona prigoda ... Modrost je sposobnost, da se vsem tem prigodam

hudomušno nasmejimo. Gre za proces pravega osvobajanja, ko si pogledamo v oči in si rečemo: »Ne, nismo Bogovi.« Nekateri ljudje so pravi talenti v pripovedovanju dogodivščin. Najraje prislunem takim, ki s humorjem pokažejo, da so svobodni vozlov navidezne vsemogočnosti.

Voščim počitnice z usposabljanjem na sprejemanje in darovanje Božje ljubezni.

Vaš župnik Boštjan

Pogovor z Gregorjem Valičem, duhovnim pomočnikom v župniji

Prosim vas za kratko predstavitev!

Sem Grega Valič, salezijanec in duhovnik, star 36 let. Doma sem iz Ljubljane, kjer sem s staršema in mlajšim bratom preživel celotno mladost. Večino časa v bloku, v dvosobnem stanovanju, zadnjih nekaj let pred vstopom v redovno družbo salezijancev pa v hiši z velikim vrtom. Pri salezijancih sem že skoraj 15 let, duhovnik pa sem 7 let. Župnija Maribor - Sv. Janez Bosko, kjer sem kaplan, je moja tretja duhovniška

postojanka.

Duhovni poklic navadno zraste v družini, ki je povezana s Cerkvijo in duhovniki. Kaj pa je vas nagovorilo k odločitvi za duhovniški poklic?

V cerkev sem začel hoditi pri desetih letih. Prej z družino nismo hodili nikamor. Po enem letu sem prejel zakrament svetega obhajila in začel ministrirati. V domači župniji sem bil najprej sedem let ministrant, kasneje pa sem se pridružil župnijski Karitas. Znotraj Karitasa

je padla ideja, da bi odšel na Rakovnik, kjer so salezijanci vodili Skalo, organizacijo za mladinsko ulično delo, da bi se seznanil z načinom dela. Tako sem kot študent postal animator na Skali in spoznal salezijance. Po približno pol leta sem tudi sam začutil klic v duhovniško in redovniško življenje. Po letu in pol razločevanja sem vstopil v redovno družbo don Boskovih salezijancev in kmalu tudi sam postal eden od njih.

Nam lahko kratko predstavite red salezijancev, kakšna je vaša skupnost in koliko vas živi v skupnosti?

Salezijance je pred dobrimi 150-imi leti ustanovil italijanski duhovnik Janez Bosko, ki mu skoraj vsi pravimo kar don Bosko. Ta duhovnik je okoli sebe zbiral mlade fante, ki so prišli v mesto Turin s trebuhom za kruhom. V času industrijske revolucije je razvijajoče mesto potrebovalo veliko poceni delovne sile, ki so jo mladi fantje predstavljali. Don Bosko jim je najprej nudil nedeljski verouk, kmalu pa je za njih že zidal internate, šole in cerkve. Da bi se njegovo vzgojno delo med mladimi lahko

nadaljevalo, je ustanovil redovno družbo, ki je sledila njegovemu zgledu in pravilom. Prvi salezijanci so bili don Boskovi gojenci, ki jih je sam vzgojil. Danes nas je po vsem svetu približno 14.500, v Sloveniji pa približno 95.

Radi sodelujete in delate z mladimi, morda veste, čemu mladi po prejemu zakramenta birme prenehajo z obiskom verouka pa tudi z obiskom svete maše? Kako in s kakšnim pristopom bi mlade nagovorili k boljšemu sodelovanju v župniji?

Največja težava za mlade kristjane se mi zdi to, da prihajajo iz družin, kjer vera ni doma. Za mlade je težko vztrajati v veri, če ni zgledov staršev ali sovrstnikov. Žal je družba, v kateri živimo, vedno manj krščanska in vedno bolj potrošniška. Podobno se dogaja z vero. Ljudje bi vzeli samo tisto, kar jim je všeč, tisto, kar jih zanima, ne pa celotnega paketa. Pri veri tako žal ne gre. Ali vero živiš resno ali pa je ne, neke vmesne poti ni. Mislim, da je to eden od glavnih razlogov, poleg družine, da mladi danes vere ne živijo zares, mislijo, da je to

pretežno in da se tako kot nas uči vera, ne da tako živeti. V župniji je potrebno ponuditi programe, ki bodo zanimivi za mlade.

Prepričan sem, da je tu potrebno vključiti tudi laike in da ne moremo vedno samo čakati na duhovnika, da vse naredi sam. Pri salezijancih sta šport in glasba velikokrat vstopni mesti, kjer pridemo v stik z mladimi ali z njihovimi družinami. Pa poletni oratorij je tudi lepa priložnost za to, da se mladi v cerkvi dobro počutijo.

Že kar nekaj časa prihajate ob vikendih kot duhovni

pomočnik v našo župnijo.

Kakšen je vaš vtis, kako ste jo začutili?

Župnija je veliko bolj živahna in živa kot naša mariborska. Vam kar malo zavidam, da vas je več in da ste bolj živi. Želel bi si, da boste še naprej ostali z župnijo povezani, saj je samo tako mogoče, da župnija cveti in se gradi povezano občestvo.

Župnija je veliko več kot samo nedeljska sveta maša. Predvsem se mi zdi pomembno,

da je čim več župljanov vključenih v razne aktivnosti in dejavnosti in da se čim več ljudi čuti soodgovorne za župnijsko občestvo. Če vsi samo čakajo svojega župnika, župnija hitro začne izgublјati svoj zagon.

S 1. avgustom odhajate na župnijo in sprejemate službo župnika. Kaj vam je izziv in kakšni občutki vas spremljajo?

Do sedaj še nikoli nisem bil župnik, tako da me čaka nekaj bolj živahnih dni uvajanja v novo službo in nove obveznosti. V Ljubljano ne odhajam s posebnimi pričakovanji in ne s posebnimi načrti. Ko bom tam, se bom začel spoznavati z župnijo in njenimi župljani. Šele potem bom začel delati načrte.

Mogoče še kakšna misel župljanom?

Za župnijo smo odgovorni vsi, tako duhovniki, ki smo k vam poslani, kot tudi župljani sami. Vsak od nas je poklican in povabljen, da se po svojih možeh trudi delati dobro in prispevati svoje darove v župnijsko občestvo.

Srečanje starejših v župniji

Kot že vrsto let doslej na prvo soboto v juliju, smo se tudi letos sodelavci župnijske Karitas Kotlje namenili popoldne preživeti z našimi preizkušanimi župljani, ki zaradi bolezni in ostarelosti pogosto zelo trpijo. V naši cerkvi smo se zbrali ob 16.00 popoldne pri sv. maši, katere se je udeležilo kar lepo število bolnih in njihovih spremljevalcev. Pri sv. maši je gospod župnik v duhovnem nagovoru zelo lepo in čuteče pozdravil navzoče in jih s tolažbo in upanjem v Božjo pomoč spodbujal za lažje premagovanje njihovih telesnih in duševnih tegob. Med sv. mašo so bili verniki tudi deležni zakramenta sv. bolniškega maziljenja. Ves čas nas je spremljalo lepo ubrano petje naših ljudskih pevk.

Po zaključeni sv. maši smo se vsi zbrali v župnišču na druženju in skromni pogostitvi. Takšna srečanja so za starejše župljane Kotelj zelo dobrodošla, saj se nekateri med njimi vidijo zelo poredko, morda le enkrat v letu. Ko smo videli njihove srečne in vesele obraze, smo se zavedli, da tudi zrela leta niso tako težka, kot

se nam včasih zdi. Ob zaključku smo si zaželeli veliko zdravja in osebnega zadovoljstva in nasvidenje ob letu dni.

Naša župnijska Karitas je letos kar dejavna. Poleg skrbi za župljane, ki so pomoči potrebni, obiščemo tudi posameznike ob njihovih okroglih jubilejih. Pa tudi za našo duhovno hrano smo poskrbeli, zato smo se v mesecu maju v lastni režiji odpravili na romanje v Zasavje. Obiskali smo Kum dolenjski Triglav in zasavsko Sveto Goro, pa tudi Vače, središče Slovenije.

V začetku julija sva se sodelavki na povabilo gospoda župnika udeležili celodnevne duhovne obnove na Razborju pri Slovenj Gradcu pod vodstvom patra Janeza Poljanška iz Ljubljane. Bilo je čudovito doživetje. Prejšnji teden nas je ŽK Kapla na Kozjaku in Brezno ob svoji 25. letnici delovanja povabila na srečanje, ki ga je s svojo udeležbo počastil gospod nadškof, predsednik Slovenske Karitas, gospod Alojzij Cvikel. S takih srečanj se vedno vrnemo duhovno okrepljeni in pripravljeni za nadaljnje delo.

Ivanka Ivartnik

ZGODILO SE JE

Skupinska slika vseh udeležencev, najstarejša med njimi je Angela Vušnik, 91 let

Srečanje Kolpingovih družin na Uršlji gori

Na dan državnosti smo člani Kolpingovih družin tradicionalno poromali k sv. Uršuli na našo Uršljo goro. Sveto mašo je letos vodil gospod Geršak, ki je med pridigo posebej poudaril, da moramo biti zavedni, delavni in pomagati drug drugemu. Izpostavil pa je tudi nekaj Slomškovih besed o domovini, ki pravijo naslednje:

»Imamo trojno domovino. Prva tvoja domovina je ljuba materna dežela, presveti kraj, kjer je tvoja zibelka stala, kjer si kot dete prve rožice trgal in kot mladenič prve metulje lovil. Druga je tvoja domača cerkev, v kateri si bil

krščen in kjer tvoj krstni kamen stoji in tam si prvo največjo srečo prejel – Božji otrok biti. Tretja domovina pa so sveta nebesa hiša očetova, kjer smo vsi doma.«

Za lepo vzdušje med in po maši se moramo zahvaliti še moškemu pevskemu zboru Ksaver Meško iz Sel. Za praznični dan so zapeli tudi našo Zdravljico, ki je bučno odmevala med stenami uršljegorske cerkve. Po koncu svete maše je bil še krajši kulturni program, ki ga je tokrat pripravil Koroški odbor Nove Slovenije.

Res je, da se je letošnjega romanja udeležilo manjše število Kolpingovcev, a so prisotni

ZGODILO SE JE

romarji vendarle spet doživeli en lep prazničen dan, brez vsakodnevnega hitenja in dela.

Izidor Jamnik

Romanje prijateljev molitvene skupine Ravne

10. julija 2017 smo se podali na pot proti Sveti gori romarji Strojne, Kotelj in Raven na Koroškem. Cilj naše poti je bil torej frančiškanski samostan na 681 metrov visoki Skalnici nad Solkanom, od koder vidiš Jadransko morje in Furlansko nižino do Julijcev s Triglavom, čez Vipavsko dolino do notranjskega in istrskega hribovja. Zmanjkalo nam je časa, da bi se ustavili še na Vipavskem križu.

Naše potovanje se je začelo v lepem toplém jutru in skozi vso pot smo molili za varno potovanje in vmes je po polnem avtobusu odmevala lepa pesem. Gospa Černe, ki je Notranjka, je pripovedovala o lepotah

Notranjske in vsakdanjem življenju njenih prebivalcev.

Pot je bila zaradi vsega dogajanja na avtobusu in prelepe pokrajine zelo zanimiva in tudi zaradi tega je zelo hitro minila. Ob robu Nove Gorice in tik ob slovenski meji se dviga hrib in na vrhu se že od daleč vidi cerkev svetogorske Marije. Pri šmarnicah smo brali in poslušali o prikazovanju Marije Urški Feligojevi. Letošnje leto je v duhu 300. letnice kronanja milostne podobe. Cerkev na Sveti gori vodijo Frančiškovi bratje. Po strmi vijugasti cesti smo se pripeljali pred cerkev in si prihranili veliko poti, saj so morali včasih iz doline na Goro peš. Smo bili pa zato bolj

ZGODILO SE JE

spočiti in še bolj goreče molili in peli. Med bogoslužjem smo se zahvalili ali prosili za zdravje. Čeprav v preteklosti nekateri niso bili naklonjeni tem svetiščem in so jih zato mnogokrat uničevali in rušili, je zdaj pred nami prelepa cerkev.

Veseli tega doživetja in druženja smo se s hriba odpeljali v Goriška Brda na kosilo. Pot smo nadaljevali v Kostanjevico v Novi Gorici. Pred vstopom v grobišče članov kraljevske rodbine Bourbonov nam je že kar zaspanim in utrujenim naša vodička povedala veliko

zanimivega. Ta kraj imenujejo tudi »Mali St. Denis«.

Naša zaspanost in utrujenost sta povedala, da je čas vrnitve. Tudi pot nazaj domov je hitro minila. Nič se nismo dolgočasili, saj smo imeli kar dve pevski skupini, saj je bila ena kar za šoferjem, druga pa na koncu avtobusa. Ko so prepevali, se sploh niso slišali. Mi na sredini smo poslušali kar obe »postaji«. Srečno smo prispeli domov in za nekaj časa so naša srca polna lepega doživetja.

Milka Breznik

Duhovna obnova na Razborju

V ponedeljek, 3. julija, nas je g. župnik Boštjan Lenart povabil v idilično gorsko vasico Razbor na duhovno obnovo s patrom jezuitom Janezom Poljanškom iz Ignancijevega doma duhovnosti v Ljubljani. V prenovljenem župnišču, novem hramu duhovnih vaj, se nas je zbralo 24 župljanov Kotelj, Raven, Mežice (tudi tamkajšnji g. župnik) in Dravograda, ne le članov bibličnih skupin, pač pa tudi drugih, ki so začutili potrebo po duhovni umiritvi pred norim časom poletnih

počitnic. Naslovna tema dopoldanskega srečanja je bila Skrivnost Božje previdnosti, ki nam jo je p. Poljanšek razkril s tremi osebami iz Svetega pisma (Egiptovskim Jožefom, kraljem Davidom in sv. Frančiškom Asiškim) ter izpeljal v dve spoznanji:

- vse, kar se nam zgodi, vse, kar nam daje Gospod, je dobro za našo rast;

- preteklost se zdravi, kadar gledamo prihodnost; od tam prihaja Gospod, z njim pa usmiljenje, odpuščanje, upanje.

ZGODILO SE JE

Ko smo po predavanju in uri osebnih premišljevanj sedli v skupine, da bi si podelili spoznanja, je našo najbolj nagovorila »stara resnica«, ki jo je izrekla ena od udeleženk: »Bog te najbolj kaznuje, če ti izpolnjuje samo tvojo voljo!« Po kosilu v bližnji gostilni in kratkem sprehodu s prelepim razgledom na svet onkraj Uršlje smo prisluhnili popoldanskemu predavanju z naslovom Kdor se ponižuje, bo povišan, ko smo si obudili znano priliko iz Lukovega evangelija z naslednjimi poudarki p. Poljanška:

- kdor izbira prva mesta, se primerja z drugimi;
- pozoren je le nase in druge, za gostitelja mu ni mar;
- ni sposoben živeti intimnosti s tistim, ki ga je povabil.

Nasprotno pa velja za tistega,

ki izbira zadnja mesta: ne primerja se z drugimi, samo vesel je, da je bil povabljen.

In prav to je temelj našega življenja: zadnje mesto, ki pomeni najbolj okušati občestvo, bližino z Gospodom, da lahko nato ta še reče: »Priatelj, pomakni se više!«

Sledila je maša v cerkvi sv. Danijela, pri kateri smo se Bogu zahvalili, da nas je povabil na duhovno obnovo z namenom, da se umirimo, in ga prosili, dabi znali »s spokojnostjo sprejeti vse, kar nam bo prinesel nov dan«.

Tako se začne tudi molitev, ki je bila v gradivu duhovne obnove in jo objavljamo, da bi z njo in vsem zapisanim v teh počitniških dneh mogoče tudi vi doživeli milost umiritve v Bogu.

Helena Merkač

Gospod, daj, da bom s spokojnostjo sprejel/-a vse, kar mi bo prinesel nov dan. Pomagaj mi, da se popolnoma zaupam Tvoji volji. V vsakem trenutku dneva me poučuj in podpiraj. Bodi mi vodnik v vseh mojih mislih in čustvih, v vseh mojih besedah in dejanjih. Tudi v tem, kar se mi bo zgodilo nepredvidenega, naj ne pozabim, da vse prihaja od Tebe. Uči me ravnati vestno in pravično z vsemi mojimi brati in sestrami, da ne bom nikogar užalostil/-a ali ranil/-a. Gospod, vodi mojo voljo ter me nauči moliti, verovati, upati, ljubiti, potrpeti in odpuščati.

ZGODILO SE JE

Zahvalna slovesnost zakonskih jubilentov

Sedim pri mizi in berem vabilo na srečanje jubilentov. Tudi midva sva ga dočakala, in to vabilo na 50. obletnico!

Po radiju so voščila in to skoraj vsa za novoporočene. Prislunhem voščilom in podarjeni glasbi. Besedila govorijo o srečnem dnevu in začetku prelepe pravljice. Kakšen nesmisel. Zakon pač ni pravljica, je poln odgovornosti in ljubezni. Zakon je začetek poti, ki pa ni vedno ravna in ne gladka. Polna je stranpoti. Moraš biti res vztrajen, usmiljen in dober, da ne zgrešiš. Zato pa mnogi hitro omagajo in odstopijo. Zakon ni za enega, je za dva. Potrebna je podpora obeh, drug drugemu in predvsem veliko ljubezni in odrekanja, da lahko zdržita vso dolgo skupno pot. Včasih so rekli: »Ko si mlad in zdrav, postelja vse zgliha.« Ko pa si v letih, ostaneta ljubezen in božje usmiljenje. Velikokrat samo pomisliš: »No, zdaj bo pa bolje ...«

pa te že presenetita bolezen ali smrt. A življenje teče naprej ... Zato pa so tako lepa srečanja. Leta nekoga, ki si ga nekoč poznal, nisi srečal, zdaj pa se spet najdemo tu vsi skupaj. Vse je bilo toliko lepše, ker je bilo tudi vreme lepo in toplo, da smo po koncu obreda lahko posedeli pred cerkvijo. Lepo so nas postregli. Karitasove prostovoljke so imele veliko dela. Tudi gospod župnik Boštjan si je vzel čas za prijazno besedo in klepet, tako da mislim, da bomo mogoče vzdržali še naslednjih pet let! V dar smo dobili knjižico Naj te srečam, Gospod.

Del te pesmi tudi prepisujem:

Iščem te.

Hodim po svojih poteh.

Velikokrat mimo tebe.

Ali iščem tam,

kjer te ni mogoče uzreti?

Kje si, Gospod?

Milka Breznik

OBVESTILA

23. julij, lepa nedelja v Kotljah – ob 10.00 sv. maša s procesijo.

6. avgust, lepa nedelja pri sv. Neži – slovesna sv. maša s procesijo in blagoslov avtomobilov

15. avgust, Marijino vnebovzetje, torek – ob 9.00 sv. maša

27. avgust, 21. nedelja med letom – ob 9.00 sv. maša pri sv. Mohorju in Fortunatu

1. september, petek – vpis otrok v prvi razred verouka, po končanem programu v šoli

8. september, petek – prijava otrok k verouku od 16.00 do 18.00

9. september, sobota – prijava otrok k verouku od 10.00 do 12.00

11. september, ponedeljek – pričetek veroučnega leta 2017/2018

23. september, sobota – romanje treh župnij

ORATORIJ 2017 - DOTIK NEBES

Skozi zanimivo dogajanje nas bo vodila naša glavna junakinja MARIJA, Mati našega Gospoda.

Oratorij v Kotljah bo potekal od ponedeljka 21. do sobote 26. avgusta. Z vami bomo župnik

Boštjan, katehistinja Sonja in animatorji....

Dostojanstvo božjega otroštva sta prejela

3. Zala Verhovnik; 4. Žiga Berlizg - Kerbev

K nebeškemu O etu je odšel

11. Branko Boženik, 51 let, Preški vrh 17

Odgovorni urednik: Boštjan Lenart, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Gorenšek.
Naklada 170.